

Технології XXI сторіччя: Збірник тез за матеріалами 26-ої міжнародної науково-практичної конференції (7-9 грудня 2020 р.). Ч.2. – Суми: СНАУ, 2020.- 151 с.

Плавинська О.В., ст. викладач кафедри технічного сервісу,

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРА ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ВИЩОГО АГРАРНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Професійна підготовка магістра інженерно-технологічного факультету вищого аграрного навчального закладу, майбутнього науковця, викладача вищої школи) завжди являв собою предмет посиленої уваги держави, суспільства і науки. Це зумовлено тим, що серед соціальних інститутів освіта займає одну з провідних позицій, оскільки від неї значною мірою залежить добробут людини, рівень культури і духовності суспільства, темпи економічного, науково-технічного і соціального прогресу.

У сучасних умовах діяльність педагога наповнюється новим змістом, зумовленим переходом від індустріального до постіндустріального, тобто високотехнологічного інформаційного суспільства, в якому якість людського потенціалу, рівень освіченості й культури всього населення набувають вирішального значення для економічного і соціального поступу країни. Інтеграція і глобалізація соціальних, економічних і культурних процесів вимагають глибокого оновлення системи освіти, потребують її випереджувального характеру. Звідси стала очевидною та обставина, що сучасна система освіти потребує фахівців нової формації – педагогів-професіоналів, здатних не тільки самостійно і обґрунтовано визначати цілі, напрямки, зміст, ефективні форми і методи педагогічної діяльності, але й брати на себе відповідальність за її результати і наслідки.

Отже, професіоналізм і особистість сьогодні розглядаються як невід'ємні складові цілісної характеристики педагога. Тому особливого значення набувають питання, пов'язані зі ступенем рівня професійної підготовки педагога з тими вимогами, дотримання яких зумовлено ідеями конкретно-історичного розвитку вітчизняної і світової освіти. У загальній системі навчальних дисциплін вищого закладу освіти, спрямованих на професійну підготовку магістрів, курс „Педагогіка інженерна” посідає провідне місце. Будучи галуззю спеціальних знань, сформованих під впливом потреб суспільства і покликаних виконувати певні суспільні функції, а також спеціальною наукою з конкретним і тільки їй притаманним предметом дослідження, педагогіка сприяє становленню студента як суб'єкта педагогічної діяльності, його формування як особистості і як індивідуальності.

Отже, за своєю змістовною суттю і характером викладання курсу „Педагогіка інженерна” передбачає: - розвиток у студента педагогічних здібностей – орієнтовних дій, завдяки яким відбувається обстеження ситуацій пізнавальної і практичної педагогічної діяльності, орієнтування і регулювання практичної поведінки; - формування педагогічних знань, виражених у поняттях, судженнях, умовисновках, концепціях, теоріях, що відображають істотні моменти зв'язку між науково-пізнавальною і практичною діяльністю педагога; - формування педагогічних умінь і навичок – складної системи здійснення пізнавальних та практичних дій і операцій педагогічної діяльності, відповідно до поставленої мети. Згідно рекомендацій сучасної теорії і практики педагогіки вищої школи, зміст програми з курсу „Педагогіка інженерна” повинен бути розроблений на основі узагальнення: - теоретико-методичних засад класичної науково-педагогічної спадщини, значення яких і в наш час не втратило своєї актуальності; - сучасних вітчизняних і світових провідних концепцій і теорій даної галузі науки; - досягнень вітчизняної і світової практики. У своїй цілісності зміст програми повинен охоплювати основні аспекти педагогічної праці. Доцільною в упорядкуванні змісту програми вважається така послідовність її розділів: - загальні засади

педагогіки ; 129 - теоретичні і методичні основи виховання; - теоретичні і методичні основи навчання (дидактика); - педагогічне співробітництво і спілкування в освітньому процесі. Контроль за процесом навчання й оцінка його результатів повинні здійснюватися не за формальними і випадковими показниками (наприклад, уміння відтворити ті або інші заучені „книжкові” знання), а на основі більш суттєвих якостей: готовності студента до визначення сутності тієї або іншої педагогічної ситуації, надання глибокого, науково аргументованого пояснення причин щодо певних проявів у діяльності або поведінці реальної людини, знаходження на цій основі оптимальних підходів до організацій та педагогічної взаємодії з нею. Протягом багатовікової педагогічної практики узагальнений образ педагога уявляється в масовій свідомості як інтелегент, який володіє високим інтелектом, загальною і професійною культурою, дотримується загальновизнаних норм моралі, постійно прагне до досконалості. Саме на формування таких якісних ознак фахівця освітньої галузі повинен бути спрямований курс цієї навчальної дисципліни.

Відомості про автора

а) ПІБ Плавинська Олександра Володимирівна

б) місце роботи : СНАУ, кафедра технічного сервісу

в) адреса для листування: 40021, м.Суми, вул. Герасима Кондратьєва, кафедра Технічного сервісу